

ת"פ 21206/02/11 - מדינת ישראל נגד נור אל דין נסאר

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 21206-02-11 מדינת ישראל נ' נסאר

בפני בעניין:	כבוד השופטת נועה חקלאי מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד נופר לוי נגד נור אל דין נסאר
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד עפיף איברהים.

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע ביום 6.7.11, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום בעבירות מיום 8.2.11 כדלקמן:
 - א. **גניבת רכב**, לפי סעיף 413ב לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").
 - ב. **פריצה לרכב בכוונה לגנוב**, לפי סעיף 413 ו' לחוק.
 - ג. **נהיגה ללא רישיון נהיגה**, לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 8.2.11 סמוך לשעה 05:00 התפרץ הנאשם לרכב, שבר את מנעול דלת שמאל, נכנס לרכב, וגנבו, תוך שהוא נוהג בו בכביש 7 בהיותו בלתי מורשה לנהיגה.

הליכי המעצר בתיק

3. הנאשם נעצר ביום 8.2.11 וביום 14.2.11 שוחרר בתנאי מעצר בית מלא. ביום 17.3.11 נעצר בשנית וביום 21.3.11 שוחרר בשנית למעצר בית מלא. ביום 23.5.11 הוקלו תנאי שחרורו של הנאשם באופן שהותרה לו יציאה ממעצר הבית למספר שעות, ביום 6.7.11 צומצם מעצר הבית לשעות הלילה.

התמשכות הדיונים בתיק

4. כתב האישום הוגש לבית המשפט ביום 11.2.11. הנאשם הודה במיוחס לו כבר ביום 6.7.11, ומאז אותו המועד נדחה הדיון בתיק פעם אחר פעם משך למעלה מחמש וחצי שנים.
בתיק התקיימו לא פחות מ- 25 דיונים, מתוכם ל- 12 דיונים הנאשם לא התייצב, למרות שזומן כדין, ולמרות שהובא

עמוד 1

לחלק מהדיונים בצו הבאה.

הנאשם החליף במהלך השנים את עורכי דינו מספר פעמים.

בדיונים אליהם התייצב, ביקש הנאשם דחיות פעם אחר פעם, לצורך החלפת יצוג, לצורך קבלת תסקירים משלימים וכיוצא באלה.

רובן המכריע של הדחיות בתיק נדרשו בשל התנהלותו של הנאשם.

תסקירי שירות המבחן

5. בתיק זה הוגשו לא פחות מ- 7 תסקירים מאת שירות המבחן. תסקירים מיום 14.9.11, 12.3.12, 8.5.12, 3.1.13, 5.6.13, 14.10.13, 20.11.14 שירות המבחן, פעם אחר פעם, על פני תקופה של למעלה מ- 3 שנים, נתן לנאשם הזדמנות לשתף פעולה ולהירתם להליך טיפולי, אך הנאשם פעם אחר פעם לא התגייס לעניין.

שירות המבחן עוד בתסקירו מיום 12.3.12 התרשם כי התנהלותו של הנאשם ילדותית, קיים טשטוש גבולות בין המותר לאסור וכי הנאשם נטה להשליך האחריות על גורמי חוץ. שירות המבחן העריך כי ביצוע העבירות נעשה על רקע ניהול אורח חיים עברייני, שימוש בסמים והצורך בהשגת כספים. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

על אף האמור, ומאחר שבית המשפט אפשר דחיות רבות על מנת להירתם להליך טיפולי, חזר שירות המבחן וניסה לגייס את הנאשם להליך טיפולי. בתסקיר מיום 7.5.12 ציין שירות המבחן כי הנאשם הופנה לקהילת "אלפטאם", אך לא יצר עימם קשר, בתסקירים מיום 3.1.13 ו- 5.6.13 מתאר שירות המבחן את הנסיונות לשלב את הנאשם בהליך טיפולי בעמותת "אפשר", נסיונות שלא צלחו, לאור העדר שיתוף הפעולה של הנאשם. בתסקירים מיום 14.10.13 ו- 20.11.14 חוזר שירות המבחן ומציין כי ניסה שוב ושוב ושוב לקבוע פגישות עם הנאשם, אך ללא הצלחה - למרות פגישות רבות שנקבעו לו - הנאשם לא טרח להתייצב לפגישות.

6. שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן והגורמים המטפלים אליהם הופנה היה חלקי ביותר ובעייתי מאוד. כפי שציין שירות המבחן, הנאשם בכל דיון בבית משפט התייצב והצהיר הצהרה מילולית על רצונו לשתף פעולה, בית משפט נתן הזדמנות, אך בסופו של יום הנאשם לא שיתף פעולה. כך במשך מספר שנים.

ביום 28.9.16 ביקש ב"כ הנאשם להפנות את הנאשם פעם נוספת לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר משלים. בית המשפט דחה את הדיון ליום 13.11.16 וציין כי ככל שהנאשם יפנה בעצמו לשירות המבחן ובמידה ושירות המבחן יהיה סבור כי יש לעדכן התסקיר, העניין ידון בדיון הבא. אין לבית המשפט אינדיקציה לכך שהנאשם אכן פנה פעם נוספת לשירות המבחן, כך או כך שירות המבחן לא הגיש הודעה על כך כי יש לעדכן את התסקיר.

בדיון מיום 19.12.16 הציג ב"כ הנאשם מכתב מאת רכזת היחידה לטיפול במתמכרים ואסירים משוחררים בעיריית ירושלים (נ/1), מהמכתב עולה כי הנאשם פנה ליחידה לטיפול במתמכרים ואסירים בעיריית ירושלים ביום 16.11.16 והוא נמצא בשלבי אבחון על מנת שיוחלט מהו הטיפול המתאים עבורו. לאור האמור במכתב, ביקש ב"כ הנאשם להפנות פעם נוספת את הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר משלים.

בהחלטתי מיום 19.12.16 דחיתי את בקשת ב"כ הנאשם להפנות הנאשם פעם נוספת לשירות המבחן, והוריתי לצדדים לטעון לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ביום 28.12.16 טענו הצדדים לעונש.

ב"כ המאשימה הגישה לבית המשפט את הרשעותיו הקודמות של הנאשם בתחום הפלילי והתעבורתי, ואת המאסר המותנה בר הפעלה שתלוי ועומד נגדו.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם לעבירה של גניבת רכב נע בין 12-18 חודשים ולעבירות של פריצה לרכב נע בין 4-8 חודשים ובנסיבות מחמירות בין 6-18 חודשים.

ב"כ המאשימה הגישה פסיקה לתמיכה בטיעוניה.

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנויות הרבות שניתנו לו לעבור הליך טיפולי, ואף הפנתה להרשעותיו מהשנים האחרונות. לאור חומרת העבירות והתנהלותו בתיק זה עתרה להטיל עליו מאסר בפועל בהתאם למתחמים ולהפעיל את המאסר המותנה במצטבר, ובנוסף מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס, התחייבות ופיצוי לבעל הרכב. לדבריה גניבת כלי רכב הפכה מכת מדינה שפגיעתה בציבור ובתחושת הביטחון רבה.

8. מנגד, ב"כ הנאשם ביקש שלא אחמיר עם הנאשם. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות חייו הקשות של הנאשם. ב"כ הנאשם ציין כי ניסיונות טיפוליים קודמים לא צלחו שכן הנאשם היה מרוכז רק בדבר אחד- לספק לעצמו סם ולא היה מודע למתרחש סביבו.

לדבריו בשנת 2015 חל מהפך בחייו, הנאשם התחתן, נולדו לו 2 ילדים, הוא התחיל לעבוד ולפרנס את ילדיו ונגמל מסמים. לדבריו, לאור שיקומו של הנאשם מסמים יש ליתן לו הזדמנות נוספת, ועל כן ביקש ב"כ הנאשם דחיה נוספת בדיון לצורך בחינת התאמתו להליך טיפולי. כאמור ב"כ הנאשם הגיש לבית המשפט מכתב מהיחידה לטיפול במתמכרים בעריית ירושלים (נ/1) ממנו עולה כי ביום 16.11.16 פנה הנאשם אל היחידה וכיום הוא בשלבי אבחון לצורך הכנת תוכנית טיפול. לדבריו הנאשם נמצא בעיצומו של הליך שיקומי וביקש שבית המשפט לא יפסיק את התהליך. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה התומכת בטיעונו.

ככל שבית המשפט לא יעתר לבקשת הדחייה לצורך השלמת ההליך השיקומי, ביקש ב"כ הנאשם כי בית המשפט יורה על הארכת המאסר המותנה. לדבריו מדובר במאסר מותנה שהוטל בגין עבירה שבוצעה בשנת 2003, לפני 13 שנה.

9. הנאשם אף הוא ביקש לשאת דברים. הנאשם ביקש התחשבות לא בשמו, אלא בשם 2 ילדיו. שלא יגדלו בלי אב, כפי שהוא גדל. הנאשם ציין כי נולד מחדש, כי בשנתיים האחרונות ראה את האור. הוא שינה את דרכיו, בחר בדרך הישר ולא יכנס שוב לבית המשפט. הנאשם ביקש הזדמנות אחרונה מבית המשפט.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

10. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע מהעבירה של גניבת רכב ופריצה לרכב, הוא שמירה על קניינו של אדם, שמירה

על סדר ציבורי תקין והגנה על תחושת הביטחון של הציבור. הערך החברתי אשר נפגע מהעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה הוא שלום הציבור ובטחונו.

על עבירת גניבת הרכב ראו דבריו של כב' השופט עמית בבש"פ 45/10 **מסארוה נ' מדינת ישראל**

"פתאום קם אדם בבוקר ומוצא..." שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".

מידת הפגיעה בערך המוגן היא ברף הגבוה, הנאשם פרץ לרכב תוך שבירת המנעול, גנבו ונהג בו על אף היותו בלתי מורשה לנהיגה.

באשר ל**לנסיונות ביצוע העבירה**: אין בידי אינדיקציה לגבי שווי הרכב, מעובדות כתב האישום נדמה כי הנאשם נתפס בכף והרכב הושב לבעליו, כך שבפועל לכאורה הנזק שנגרם אינו רב, אין אינדיקציה לגבי תכנון מוקדם לביצוע העבירה או תכום מיוחד. כפי שעולה מהאמור בתסקירים המניע לביצוע העבירה היה כלכלי על רקע התמכרות לסמים וצורך בהשגת כסף קל ומהיר.

11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסרים בעבודות שירות ועד לעונשי מאסר בכליאה לתקופות משמעותיות.

בעניין הצורך בענישה מחמירה ראו דבריו של כב' השופט א' רובינשטיין בע"פ 11194/05 **אבו סבית נגד מדינת ישראל** :

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש... כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

על מדיניות הענישה הנוהגת ניתן ללמוד בין היתר מפסקי הדין הבאים:

רע"פ 1108/15 **מחמוד שעאבנה נ' מדינת ישראל**. שני אישומים של גניבת רכב בצוותא. נקבע מתחם בין 8 ל- 24 חודשי מאסר. נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

רע"פ 8817/12 **אבו גאנם נ' מדינת ישראל**. גניבת רכב, פריצה לרכב, חבלה ברכב, החזקת כלי פריצה נהיגה ללא רישיון ובזמן פסילה. 32 חודשי מאסר, כולל מאסרים מותנים שהופעלו.

עפ"ג (חיפה) 10851-05-15 **מדינת ישראל נ' צאלח**. גניבת רכב ועבירות נוספות (כניסה לישראל שלא כחוק, נהיגה ללא רישיון) בית המשפט המחוזי קיבל ערעור על קולת העונש והעלה את רכיב המאסר מ- 9 ל- 17 חודשים.

ע"פ (י-ם) 27415-02-15 **אלמן גילילוב נ' מדינת ישראל**. גניבת משאית בצוותא. נקבע מתחם בין 9 ל- 30 חודשי מאסר. נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל, לצדענישה נלווית.

עפ"ג (י-ם) 57089-03-14 **עודי מחפוז נ' מדינת ישראל**. גניבת רכב. נקבע מתחם בין 9 ל- 24 חודשי מאסר. על הנאשם נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ת"פ (רמלה) 48548-04-15 **מדינת ישראל נ' אחמד נאצר**. גניבת משאית בצוותא, נהיגה ללא רשיון ובקלות ראש. נקבע מתחם בין 11 ל- 26 חודשי מאסר. נגזרו 13 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

ת"פ (רמלה) 14338-11-14 **מדינת ישראל נ' כאמל אל מוגרבי**. גניבת מונית שהושארה מונעת ולא נעולה, ונהיגה ללא רשיון. נקבע מתחם בין 6 ל- 18 חודשי מאסר. נגזרו 11 חודשי מאסר (תלוי ועומד ערעור הנאשם על חומרת העונש).

ת"פ (רמלה) 7206-01-14 **מדינת ישראל נ' מוחמד סמיח**. גניבת רכב, כניסה לישראל שלא כחוק, נהיגה ללא רשיון. נקבע מתחם בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל. נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

ת"פ (י-ם) 11874-09-13 **מדינת ישראל נ ג דאת**. גניבת רכב. נקבע מתחם בין 8 ל- 24 חודשי מאסר בפועל. נגזרו 11 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

ת"פ (רמלה) 24088-12-13 **מדינת ישראל נ' היתם רג'אבי**. גניבת רכב. נקבע מתחם בין 8 ל- 24 חודשי מאסר בפועל. נגזרו 11 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. (נדחה ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין).

ת"פ (ת"א) 46381-10-13 **מדינת ישראל נ' סטניסלב קריפל**. גניבת רכב. נקבע מתחם בין 8 ל- 24 חודשי מאסר בפועל. נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

ת"פ (ת"א) 3874-08-13 **מדינת ישראל נ' אל בטיחאת**. גניבת רכב. נקבע מתחם בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל. נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל, כולל מאסרים מותנים שהופעלו, לצד ענישה נלווית.

ת"פ (י-ם) 37451-05-11 **מדינת ישראל נ' סאמר זגיר**. גניבת רכב. נקבע מתחם בין 8 ל- 27 חודשי מאסר בפועל. נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל כולל מאסרים מותנים שהופעלו, לצד ענישה נלווית.

12. לאור האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לאירוע בכללותו נע מ- 8 ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

13. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה. **בנוגע לשיקול השיקומי** יודגש כי הנאשם, למרות נסיונות רבים של שירות המבחן לרתום את הנאשם להליך טיפולי, והזדמנויות חוזרות ונישנות שנפרסו על פני שנים, לא שיתף הנאשם פעולה עם שירות המבחן. גם המכתב נ/1, לא מעיד את שטוען ב"כ

הנאשם כי הנאשם מצוי בעיצומו של הליך שיקומי, אלא על פי המכתב הוא אפילו לא החל בהליך השיקומי שכן עוד טרם השלים את האבחונים הראשוניים. טענת ב"כ הנאשם כי הנאשם הפסיק את השימוש בסמים בכוחות עצמו כבר נטענה על ידו עוד ביום 14.3.12 (עמ' 6 ש' 22 לפרוטוקול): "אני עושה טיפול לעצמי, הפסקתי בכל זה מה שעשיתי".

למרות הצהרות הנאשם, הוא המשיך לבצע עבירות ואף הורשע בגינן, עבירות של הכשלת שוטר והתחזות לאחר בכוונה להונות, שימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר, איומים והפרעת שוטר במילוי תפקידו.

14. כתב האישום בתיק זה הוגש בפברואר 2011, הנאשם הורשע כבר ביולי 2011, בנוסף לשיקולי השיקום קיים גם אינטרס שההליכים בתיק ינוהלו בצורה תקינה והנאשם יתן את הדין בסמוך ככל הניתן למועד ביצוע העבירה, לא ניתן להמתין עם התיק שנים כה רבות עד אשר יבשיל הנאשם להליך טיפולי. בתיק זה כאמור, ניתנו לנאשם הזדמנויות רבות לפנות לאפיק השיקומי, הזדמנויות שלא נוצלו על ידו. בשל כך מצאתי בזו הפעם לשים קץ לדחיות הנוספות. הנאשם יתן את הדין, ישלם את חובו לחברה, ולאחר מכן, וכפי שהצהיר, יפעל בדרך הישר, ולו למען ילדיו. ככל שהנאשם זקוק ובשל להליך שיקומו, ניתן יהיה לשבצו בהליך שכזה במהלך ריצוי מאסרו.

גזירת העונש המתאים לנאשם

15. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- זקפתי לזכותו את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות בהזדמנות ראשונה.
- זקפתי לחובתו את אופן התנהלותו בתיק זה, את העובדה שלא טרח להתייבב לדיונים רבים בעניינו ולפגישות שנקבעו לו בשירות המבחן, וכי התנהלותו הביאה לבזבז זמן שיפוטי יקר וזמן יקר של שירות המבחן.
- זקפתי לחובתו של הנאשם את הרשעותיו בתחום הפלילי. הנאשם יליד 1985, לחובתו 8 הרשעות בגין עבירות מתחום הרכוש, הסמים והאלימות. לנאשם הרשעה קודמת בעבירה של גניבת רכב, עבירה משנת 2003, בגינה הוטלו עליו בשנת 2008 מאסר בפועל למשך 6 חודשים ומאסר מותנה למשך 7 חודשים, תנאי שהינו בר הפעלה בתיק זה.
- שתיים מבין הרשעותיו של הנאשם הן בגין עבירות אשר בוצעו לאחר העבירות נשוא התיק הנוכחי, לאחר שהנאשם כבר הורשע ובעיצומם של הניסיונות הטיפוליים שנערכו בעניינו.
- הנאשם ריצה עונשי מאסר בעברו, הן בגין עבירות שבוצעו לפני העבירות נשוא תיק זה, והן בגין עבירות מאוחרות.
- זקפתי לחובתו של הנאשם את הרשעותיו בתחום התעבורתי. הנאשם הוציא רישיון בשנת 2013, אך בטרם עשה כן נהג ללא רישיון נהיגה, הן בעת ביצוע העבירות בתיק שבפני, והן פעם נוספת בשנת 2012, עת הורשע בנהיגה ברכב בהיותו בלתי מורשה לנהיגה ונהיגה בשכרות.
- לקחתי בחשבון את התקופה בה שהה הנאשם במעצר בתיק זה, ואת החודשים הארוכים בהם שהה במעצר בית מלא, ולאחר מכן במעצר בית חלקי.
- לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שנלמדו מתסקירי שירות המבחן וכפי שעולות מטיעוני בא

כוחו, את העובדה כי אביו נפטר בהיותו נער צעיר, ושלאחר מותו מצא עצמו מסתובב עם חבורת עבריינים ומכור לסמים.

לקחתי בחשבון את האמור בתסקירי שירות המבחן, לפיהם הנאשם נוטה להשליך את האחריות למעשיו על גורמי חוץ ולטשטש את חלקו ואחריותו. שירות המבחן העריך כי הרקע לביצוע העבירות הוא ניהול אורח חיים עברייני, שימוש בסמים והצורך בהשגת כספים, גם אם לא בדרך חוקית. שירות המבחן, למרות הנסיונות הרבים שנעשו, פעם אחר פעם נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, בשל העדר שיתוף פעולה.

לקחתי בחשבון את שיקול הרתעת היחיד, בשים לב להיות העבירה חוזרת, ובשים לב להעדר הליך טיפולי.

לקחתי בחשבון את דבריו של הנאשם כי השתקם מסמים ופתח דף חדש בחייו, וכי למען ילדיו בחר בדרך הישר ולא ישוב עוד לבצע עבירות.

רק בשל דבריו האחרונים, ומתוך תקווה כי הנאשם יכבד את הצהרותיו כי לא יבחר שוב בדרך הפשע, מצאתי שלא למצות את מלוא חומרת הדין עם הנאשם, ועונשו יגזר ברף התחתון של המתחם.

בנוסף, בשים לב שהמאסר המותנה הוטל בגין עבירה שבוצעה בשנת 2003, ולאור הזמן הרב שחלף מאז (כאמור חלק ניכר בחלוף הזמן רובץ לפתחו של הנאשם) מצאתי לחפוף במידה רבה את המאסר המותנה שיופעל למאסר שיוטל בתיק זה.

בשל העובדה שיוטל מאסר בפועל, הקנס והפיצוי שיוטלו יהיו סמליים.

סוף דבר

16. לאור כל האמור, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **8 חודשי מאסר בפועל** בניכוי 7 ימי מעצרו מיום 8.2.11 ועד 14.2.11 ובניכוי 5 ימי מעצרו מיום 17.3.11 ועד 21.3.11.

מורה על הפעלת מאסר מותנה למשך 7 חודשים כפי שנגזרו על הנאשם בתיק 4518/06 בבית משפט השלום בירושלים, ביום 13.11.08. המאסר המותנה יופעל באופן ש- 6 חודשים ירצו בחופף למאסר שהוטל בתיק זה וחודש ירצה במצטבר.

למען הסר ספק על הנאשם לרצות בסך הכל 9 חודשים מאסר בניכוי 12 ימי מעצרו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר על עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר על עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (פקיעה מעל שנה) או נהיגה בזמן פסילה.

ד. קנס בסך 400 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

ה. פיצוי בסך 2000 ₪ אשר יחולק שווה בשווה בין המתלוננים (ע"ת 1 ו- 2). הפיצוי ילקח

מהפקדון, ככל שקיים פקדון, אחרת ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום שחרורו של הנאשם.

ו. 24 חודשי פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה מיום שחרורו מן המאסר. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שברשותו או הצהרה מתאימה במזכירות בית המשפט בסמוך למועד האמור.

ז. 6 חודשי פסילה על תנאי, מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו, עבירה מן העבירות בהן הורשע.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום, ב' שבט תשע"ז, 29/1/2017, במעמד הנוכחים.